

Jacob Copeman

Jacob Copeman obtivo o seu doutoramento en 2007 na Universidade de Cambridge (Reino Unido). En 2009, incorporouse ao Departamento de Antropoloxía Social da Universidade de Edimburgo (Reino Unido).

Na convocatoria de 2018, obtivo unha **ERC Consolidator Grant** para desenvolver o proxecto [ROSA](#): «Relixión e os seus outros no sur de Asia e no mundo» (*Religion and Its Others in South Asia and the World*). Cun orzamento de 2 millóns de euros, o proxecto [ROSA](#) examina como os individuos e as comunidades abordan —xa sexa abertamente ou en contextos máis reservados— cuestións relativas ás normas relixiosas dominantes no sur de Asia. Aínda que o proxecto se basea na etnografía do sur de Asia, tamén transcende esta rexión para examinar as implicacións globais dos debates críticos e das accións que alí se observan.

Así mesmo, recibiu importantes subvencións da Independent Social Research Foundation (ISRF), do Leverhulme Trust do Reino Unido e da British Academy.

En 2021, o doutor Copeman foi nomeado investigador distinguido do Programa Oportunius na Universidade de Santiago de Compostela (USC), onde completou o proxecto [ROSA](#).

En 2026 obtivo a súa segunda axuda do ERC, correspondente á convocatoria de 2025: unha *Advanced Grant* titulada «GuruAI: Unha antropoloxía global da transformación da figura do gurú na era da intelixencia artificial» (2,5 millóns de euros). Malia a proliferación de tecnoloxías de gurús baseadas na IA e os importantes interrogantes que suscitan arredor do sincretismo baseado en código, do sacrilexio algorítmico e da reconfiguración das relacións entre gurú e devoto, o —polo demais extenso— corpus académico sobre relixiosidades e IA deixou sen estudar a cuestión de que está en xogo cando o gurú se volve algorítmico. Por conseguinte, o proxecto ten tres obxectivos fundamentais: A. Investigar como os gurús de IA reconfiguran as relacións de intimidade, afecto e autoridade entre gurú e devoto. B. Analizar a política cultural do sincretismo baseado en código, do sacrilexio algorítmico e das reaccións adversas arredor da figura do gurú mediada pola IA. C. Abordar a simulación de gurús de IA como unha forma de análise mediante o desenvolvemento experimental dun prototipo denominado «MetaGuru», explorando as lóxicas de configuración doutrinal, relacionalidade e carisma necesarias para que un gurú sexa recoñecido como tal.

A obra de Copeman céntrase, en termos xerais, nos campos da antropoloxía médica, lingüística e relixiosa no sur de Asia. Gran parte da súa investigación etnográfica levouse a cabo no norte da India, centrándose no intercambio biolóxico e nas economías do sangue, no ateísmo e na non relixiosidade, na

política dos nomes persoais e nas prácticas de denominación, así como en diversas formas de liderado espiritual. Durante os seus estudos de doutoramento, explorou a natureza multifacética da doazón de sangue na India, o que lle permitiu vincular os debates clásicos sobre a teoría do don con discusións máis recentes na antropoloxía do corpo. A partir deste traballo, desenvolveu un interese non só polos gurús contemporáneos, senón tamén pola súa aparente antítese: os activistas non relixiosos. Este interese levouno a afondar no campo emerxente da antropoloxía da non relixiosidade secular.

A súa traxectoria académica inclúe estadías de investigación en institucións como o Museo Nacional de Etnoloxía do Xapón (Osaka), o Centre d'Études de l'Inde et de l'Asie du Sud (París), a National Law University da India (Nova Delhi), a Universidade de Edimburgo e The Open University.

O seu libro máis recente, en coautoría, é *Dissentiments: Non-religion, Violence and the Politics of Visibility in South Asia* (Cambridge University Press, 2026). Anteriormente foi coautor de *Hematologies: The Political Life of Blood in India* (2019). O seu primeiro libro, *Veins of Devotion: Blood Donation and Religious Experience in North India*, publicouse en 2009. As súas obras editadas máis recentes son *Gurus and Media: Sound, Image, Machine, Text and the Digital* (2023) e *An Anthropology of Intellectual Exchange: Interactions, Transactions and Ethics in Asia and Beyond* (2023). Entre as súas outras obras editadas e coeditadas inclúense o primeiro estudo exhaustivo sobre a relación entre a non relixiosidade e os medios de comunicación (*Global Sceptical Publics: From Nonreligious Print Media to 'Digital Atheism'*, 2022); unha análise da vida social das falsificacións (*Fake: Anthropological Keywords*, 2018), das sociedades globais de doazón e transfusión de sangue (*Blood Donation, Bioeconomy, Culture*, 2009) e das implicacións sociais de diversas modalidades de intercambio biolóxico no sur de Asia (*South Asian Tissue Economies*, 2013); modalidades e variedades do gurú (*The Guru in South Asia: New Interdisciplinary Perspectives*, 2012); a teoría social influída por Marilyn Strathern (*Social Theory after Strathern*, 2014); e os nomes e as prácticas de denominación (*On Names in South Asia: Iteration, (Im)propriety and Dissimulation*, 2015).